

ด่วนที่สุด

ที่ นร ๐๙๑๒/๑๙๙

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
รับที่ ๘๙๙๕
วันที่ ๗ ส.ค. ๒๕๕๙

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
๑ ถนนพระอาทิตย์ เขตพระนคร
กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐

พ.ศ.รับที่
วันที่ ๗ ส.ค. ๒๕๕๙
เวลา ๑๕.๑๕ น.

๒ มิถุนายน ๒๕๕๙

เรื่อง การมีผลบังคับใช้ของความตกลงทางการค้าระหว่างรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐอิสลามอิหร่าน
กับรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย (Trade Agreement between the Government of the
Islamic Republic of Iran and the Government of the Kingdom of Thailand)

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ความเห็นประกอบเรื่องเพื่อ ทราบ
(หากไม่มีข้อทักท้วงให้ถือเป็นเรื่องที่ ครม.
เห็นชอบ/อนุมัติ) เรื่องที่ ๑๗

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๖/๑๗๔๗๙
ลงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๕๙

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๙๑๒/๒๔
ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๙

จัดเข้าวาระ - ๗ ส.ค. ๒๕๕๙

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีขอให้สำนักงานคณะกรรมการ
กฤษฎีกาให้ความเห็นในส่วนที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีโดยด่วน
กรณีการมีผลบังคับใช้ของความตกลงทางการค้าระหว่างรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐอิสลามอิหร่าน
กับรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย (Trade Agreement between the Government of the Islamic
Republic of Iran and the Government of the Kingdom of Thailand) ที่กระทรวงพาณิชย์เสนอ
ความละเอียดทราบแล้ว นั้น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้พิจารณาเรื่องดังกล่าว ประกอบกับมาตรา ๒๓
ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ และหลักเกณฑ์
การพิจารณาความหมายและองค์ประกอบของคำว่าหนังสือสัญญาตามคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ
ที่ ๖-๗/๒๕๕๑ แล้ว เห็นว่า สำนักงานฯ ได้เคยให้ความเห็นกรณีการลงนามความตกลงทางการค้า
ระหว่างรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐอิสลามอิหร่านกับรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย สรุปความได้ว่า
ความตกลงฯ จัดทำขึ้นระหว่างรัฐบาลสาธารณรัฐอิสลามอิหร่านกับรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย
มีสาระสำคัญเป็นการส่งเสริมการพัฒนาความสัมพันธ์ทางการค้าในด้านต่าง ๆ ระหว่างกันภายใต้
กฎหมายและกฎระเบียบของแต่ละประเทศ รวมทั้งการจัดตั้งคณะกรรมการร่วมทางการค้า
ซึ่งประกอบด้วยผู้แทนของทั้งสองประเทศ โดยใช้ถ้อยคำที่ก่อให้เกิดผลผูกพันทางกฎหมายระหว่างกัน
ตามกฎหมายระหว่างประเทศ จึงเข้าลักษณะเป็นหนังสือสัญญาตามมาตรา ๒๓ ของรัฐธรรมนูญฯ
แต่โดยที่เนื้อหาของความตกลงฯ เป็นเพียงการกำหนดแนวทางการพัฒนาทางเศรษฐกิจการค้า
ระหว่างรัฐบาลทั้งสองฝ่าย ซึ่งเป็นกรณีที่สามารถกระทำได้ตามกฎหมายหรือกฎระเบียบภายใน
ที่มีอยู่ของประเทศไทยโดยไม่ต้องออกพระราชบัญญัติเพื่อให้การเป็นไปตามหนังสือสัญญา อีกทั้ง
ไม่เข้าลักษณะเป็นหนังสือสัญญาประเภทอื่นตามมาตรา ๒๓ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญฯ กรณีจึงไม่ต้อง

ได้รับความเห็นชอบของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย) และต่อมา สาธารณรัฐอิสลามอิหร่านกับราชอาณาจักรไทยได้ลงนามในความตกลงนี้เมื่อวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ซึ่งเป็นการแสดงเจตนาให้เกิดผลผูกพันระหว่างทั้งสองประเทศและเป็นการทำหนังสือสัญญาแล้ว อย่างไรก็ตาม โดยที่ข้อ ๑๑ ของความตกลงฯ กำหนดวันบังคับใช้ความตกลงฯ เมื่อภาคีทั้งสองฝ่าย ได้มีหนังสือแจ้งว่าได้มีการดำเนินการตามกฎหมายและกฎระเบียบของตนแล้ว ซึ่งการทำหนังสือแจ้ง มิใช่การจัดทำความตกลงขึ้นใหม่ แต่เป็นการดำเนินการตามขั้นตอนที่กำหนดเพื่อให้ความตกลงฯ มีผลบังคับใช้ จึงอยู่ในอำนาจของคณะรัฐมนตรีที่จะพิจารณา โดยหากคณะรัฐมนตรีเห็นชอบ ตามที่กระทรวงพาณิชย์เสนอ ก็สมควรมอบหมายให้กระทรวงการต่างประเทศจัดทำหนังสือแจ้ง ไปยังสาธารณรัฐอิสลามอิหร่านต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายดิศทัต โหตระกิตย์)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักกฎหมายต่างประเทศ

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๗๙๐๐-๙ ต่อ ๒๓๐๓ (นางวรรณมณฑา)

โทรสาร ๐ ๒๒๘๒ ๕๘๕๗

www.krisdika.go.th

www.lawreform.go.th